

РЕШЕНИЕ

№ 21471

гр. София, 28.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7753** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Производството е по реда на чл.197, ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ПРОПЪРТИ & РЕНТАЛ СЪРВИСИЗ“ ЕООД срещу Решение №ПИ-221/17.07.2024г. на и.д. Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С240022-022-0052104/21.06.2024г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради нарушение на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че директорът на ТД на КАП С. е извършил неправилно тълкуване на разпоредбата на чл. 202. ал. 2 от ДОПК, като е посочил, че публичният изпълнител правилно и законосъобразно е наложил по изпълнителното дело заповед върху вземане от ТД на НАП С.. Териториалната дирекция С. на НАП не е трето лице, тъй като няма самостоятелна правосубектност, не е юридическо лице, вземането е към НАП. Наложена обезпечителна мярка е незаконосъобразна, тъй като заповедта върху

вземания от трето лице предполага да е налице действително трето задължено лице, а не представляващият териториалната дирекция административен орган, който в конкретният случай е и решаващ орган в административното производство по обжалване действията на публичният изпълнител и административен ръководител на органа издал постановлението за налагане на заповор. Със заповора се получава ефект на прихващане, без да е проведено производство по чл. 129 от ДОПК.

В съдебното заседание жалбоподателят е представляван от адв. И., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разности.

Отвeтникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на отвeтника и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С240022-022-0052104/21.06.2024г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. на дружеството жалбоподател е наложен заповор върху вземания от трето задължено лице - ТД на НАП в размер на 90 лева и 47,62лв., произтичащи от постановление изх. № 3866/2014/000400/26.05.2016г., с което „Пропърти & Р. Сървисиз“ ЕООД е назначен за пазач на движими вещи по чл.234, ал.3 от ДОПК срещу което му е определено възнаграждение, платимо от ТД на НАП С..

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №241525138/2024г. срещу „Пропърти & Р. Сървисиз“ ЕООД за принудително събиране на установени публични вземания, които са изискуеми и произтичат от АУЗ по декларации по чл.107, ал.3 от ДОПК за такса битови отпадъци от 18.01.2022г., издаден от [община] за сумата от 287,62лв.

Следователно, с процесното ПНОПМ е наложен заповор върху вземания на дружеството от ТД на НАП С., съгласно уведомление от 06.06.24г. за сумата от 90лева и съгласно уведомление от 17.06.2024г. за сумата от 47,62лв., постъпили в отдел „Бюджет и финанси“ в ТД на НАП С.. Публичният изпълнител е изпратил заповорното съобщение

от 21.06.24г. до ТД на НАП С., отдел „Бюджет и финанси“.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав, при извършената служебно проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, намира, че същата е допустима - подадена от легитимирано лице, в срок и изчерпване на възможността за обжалване по административен ред. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. На основание чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, вземанията за данъци, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета са публични държавни вземания. Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се предприема въз основа на ревизионен акт и/или на декларация, подадена от задълженото лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. В конкретния случай не е спорно, че са налице изискуеми вземания на [община] за такса битови отпадъци по подадени декларации, които не са платени доброволно.

Съгласно чл. 202, ал.2 от ДОПК запорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез запорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките, в които третото задължено лице има сметки. ТД на НАП не е трето лице по смисъла на чл.202, ал.2 от ДОПК, няма самостоятелна правосубектност, не е отделно юридическо лице, а вземането на дружеството е към НАП. Видно от нормата на чл. 2 от Закона за НАП, Националната агенция за приходите е юридическо лице. Териториалните дирекции на НАП са териториални структури, които осъществяват специфичните функции на НАП, а именно установяват публичните вземания за данъци, за задължителни осигурителни вноски и други публични вземания, възложени им със закон, както и обезпечават и събират публичните вземания (чл.6, ал.3 от ЗНАП). Ето защо, ТД на НАП С. не може да бъде трето задължено лице по смисъла на чл. 202, ал.2 от ДОПК за вземания на НАП. В същия смисъл се е произнесъл съда и с Решението си по дело №8995/2017г. на същия състав на АССГ.

По изложените съдът приема, че публичният изпълнител незаконосъобразно е наложил процесния запор. Изводът на ответника за обратното е неправилен, неговото

решение и потвърденото с него постановление следва да бъдат отменени.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по водене на делото, представляващи 50 (петдесет) лева -държавна такса и 500 /петстотин/ лева заплатено адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното Административен съд София-град, I отделение, 11-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ПРОПЪРТИ & РЕНТАЛ СЪРВИСИЗ“ ЕООД Решение №ПИ-221/17.07.2024г. на и.д. Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С240022-022-0052104/21.06.2024г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати „ПРОПЪРТИ & РЕНТАЛ СЪРВИСИЗ“ ЕООД сумата от 550 /петстотин и петдесет/ лева разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

Съдия: